32004D0017

9.1.2004 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE L 5/79

# ROZHODNUTÍ RADY
## ze dne 22. prosince 2003, kterým se mění část V bod 1.4 Společné konzulární instrukce a část I bod 4.1.2 Společné příručky, s ohledem na zařazení požadavku na doklad o uzavření cestovního zdravotního pojištění mezi doklady pro udělení jednotného vstupního víza

(2004/17/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 789/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se vymezují prováděcí pravomoci Rady s ohledem na určité podrobné předpisy a praktické postupy týkající se posuzování žádostí o udělení víza ([1]),

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 790/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se hraničních kontrol a ostrahy hranic ([2]),

s ohledem na podnět Řecké republiky,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na zasedání v Tampere v bodě 22 svých závěrů zdůraznila, že „je třeba dále rozvíjet společnou aktivní politiku v otázkách víz a padělaných dokumentů, včetně prohloubení spolupráce mezi konzulárními úřady EU ve třetích zemích…“.

(2) Velmi důležitou podmínkou provádění společné politiky udělování víz je co největší harmonizace podmínek pro udělování víz, zejména s ohledem na podklady týkající se prostředků k obživě, které se přikládají k odůvodnění žádostí o víza.

(3) Je třeba, aby žadatelé o víza mezi ostatními podklady, které musí mít a předložit, měli také doklad o uzavření individuálního nebo skupinového cestovního pojištění kryjícího úhradu veškerých výdajů, které by mohly vzniknout v souvislosti s jejich návratem ze zdravotních důvodů, s naléhavou lékařskou péčí nebo s nepředvídaným nemocničním ošetřováním během jejich pobytu na území členských států, které plně uplatňují schengenské *acquis*.

(4) Žadatelé by měli uzavřít pojištění v zásadě ve státě svého bydliště. Není-li to možné, měli by usilovat o získání pojištění v kterékoli jiné zemi.

(5) Je vhodné stanovit pro držitele diplomatických, služebních nebo jiných úředních pasů výjimku z požadavku na uzavření cestovního zdravotního pojištění a dále umožnit, aby v rámci místní konzulární spolupráce státní příslušníci některých třetích států nemuseli tento požadavek splňovat. Kromě toho by mělo být umožněno, aby diplomatická mise nebo konzulární úřad, který žádost posuzuje, na tomto požadavku netrvaly ve zvláštních případech, považují-li to za vhodné.

(6) Je vhodné, aby v části vízového štítku určené pro vnitrostátní údaje byla učiněna poznámka, zda je držitel víza osvobozen od požadavku uzavřít cestovní pojištění. Společná příručka by měla být doplněna o ustanovení, že pokud držitel víza nepředloží na hraničním přechodu doklad o tomto pojištění, musí příslušný úředník ověřit, zda byla taková poznámka učiněna.

(7) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců poté, co Rada přijala toto rozhodnutí, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(8) Pokud jde o Islandskou republiku a Norské království, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([3]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody ([4]).

([1]) Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 2.
([2]) Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 5.
([3]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
([4]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31

(9) Toto rozhodnutí rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis [1]. Spojené království se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(10) Toto rozhodnutí rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis [2]. Irsko se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(11) Toto rozhodnutí je aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

*Článek 1*

V části V bodu 1.4 druhém pododstavci třetí odrážce Společné konzulární instrukce se za slova „(viz příloha 7);“ vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Navíc musí žadatelé na podporu své žádosti o krátkodobé nebo cestovní vízum prokázat, že uzavřeli odpovídající a platné individuální nebo skupinové cestovní pojištění ke krytí všech výdajů, k nimž může dojít v souvislosti s návratem ze zdravotních důvodů, s naléhavou lékařskou péčí nebo s nepředvídaným nemocničním ošetřením.

Žadatelé by měli uzavřít pojištění ve státě svého bydliště. Není-li to možné, měli by usilovat o získání pojištění v kterékoli jiné zemi. Jestliže hostitel uzavře pojištění pro žadatele, měl by ho uzavřít v místě svého bydliště.

Pojištění musí být platné na celém území členských států, které plně uplatňují schengenské *acquis* a trvat po celou dobu pobytu dotyčné osoby. Minimální pojistné krytí činí 30 000 EUR.

Doklad o tomto pojištění se předkládá při udělení víza.

Diplomatická mise nebo konzulární úřad příslušný pro posouzení žádosti o vízum může rozhodnout, že tento požadavek je splněn, dospěje-li k názoru, že vzhledem k povolání žadatele lze předpokládat odpovídající výši krytí.

Diplomatické mise nebo konzulární úřady mohou v jednotlivých případech rozhodnout o udělení výjimky z tohoto požadavku u držitelů diplomatických, služebních a jiných úředních pasů nebo z důvodu ochrany vnitrostátních zájmů v oblasti zahraniční politiky, rozvojové politiky nebo v jiných oblastech důležitého veřejného zájmu.

Výjimky z požadavku předložení dokladu o cestovním pojištění je možno učinit, je-li v rámci místní konzulární spolupráce shledáno, že získání tohoto pojištění je pro státní příslušníky některých třetích států nemožné.

Při hodnocení dostatečnosti pojištění mohou členské státy zjišťovat, zda by pohledávky vůči dané pojišťovně byly v členském státě, Švýcarsku nebo Lichtenštejnsku vymahatelné.“

*Článek 2*

V části I Společné příručky se za bod 4.1.2. vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Podle části V bodu 1.4 druhého pododstavce třetí odrážky Společné konzulární instrukce musí žadatelé na podporu své žádosti o udělení krátkodobého nebo cestovního víza prokázat, že uzavřeli odpovídající a platné individuální nebo skupinové cestovní pojištění kryjící veškeré výdaje, které jim mohou vzniknout v souvislosti s návratem ze zdravotních důvodů, s naléhavou lékařskou péčí nebo s nepředvídaným nemocničním ošetřením.

Státní příslušník třetího státu, na kterého se vztahuje vízová povinnost, však může být od splnění výše uvedeného požadavku osvobozen. V takových případech diplomatická mise nebo konzulární úřad anebo orgán kontroly hranic za tímto účelem připojí na vízovém štítku v části pro vnitrostátní údaje poznámku ‚POJIŠTĚNÍ SE NEVYŽADUJE‘.“

*Článek 3*

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. června 2004.

Toto rozhodnutí je určeno členským státům v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 22. prosince 2003.

*Za Radu*

*předseda*

A. MATTEOLI

[1] Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.
[2] Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.